

ת"פ 12108/03/13 - מדינת ישראל נגד משה עזרא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

10 יולי 2016

ת"פ 12108-03-13 מדינת ישראל נ'

עזרא

בפני כב' השופטת הדסה נאור

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

משה עזרא

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה אוריאל לוי, מתמחה

ב"כ הנאשם עו"ד עשת

הנאשם בעצמו

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון דיוני אשר הוגשה במהלך הליך גישור ב-4 אישומים שביסודם עבירות מרמה, לאחר ששני אישומים נמחקו והעובדות ב-4 האישומים האחרים תוקנו במידה כזו או אחרת.

העבירות בהן הורשע הנאשם הינן 3 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, קבלת דבר במרמה, זיוף מסמך ושימוש במסמך מזויף.

הקו העובר כחוט השני בכל האישומים הינו ניצול היכרות מוקדמת שהיתה לנאשם עם המתלוננים כאשר על רקע יחסי אמון שנוצרו בניהם על רקע ההיכרות הציג בפניהם הנאשם מצגים כוזבים לפיהם באפשרותו, במסגרת עיסוקו כמתווך דירות מורשה ובעל משרד בחברת תיווך שעבד גם כאיש מכירות עצמאי באתרי בנייה שונים השייכים לחברת האחים דוניץ, למכור להם נכסי דלא נידי.

כתוצאה מהמצגים הכוזבים הפקידו המתלוננים בידי הנאשם שיקים בסכום כולל של כ-3,000,000 ₪ אשר את חלקם הפקיד הנאשם בחשבונו ואת חלקם האחר העביר לצדדים שלישיים, שהיו בעלי חוב של הנאשם.

במסגרת הסדר הטיעון הופנה הנאשם לקבלת תסקיר שירות מבחן.

בתסקיר מפרט שירות המבחן את נסיבותיו האישיות של הנאשם, שלדבריו, נקלע לביצוע העבירות לאחר כ-17 שנה בהם ניהל עסק עצמאי, כבעלים ומנכ"לים של משרד תיווך, בעקבות הסתבכות כלכלית שנבעה מרצונו להקים עסק חדש שכשל שלצורך הקמתו וניהולו נטל הלוואות גם בשוק האפור ועל רקע זה נרדף ואיום על ידי גורמים בשוק האפור.

מתסקיר הלה שמדובר בנאשם נעדר הרשעות קודמות, הנוטל אחריות מלאה על ביצוען של העבירות, מביע צער וחרטה על הפגיעה במתלוננים כשברצונו לפצות את הנפגעים מהכספים שהוא מתעתד לקבל מעבודתו כיום כאיש מכירות בחברת נדל"ן.

בהערכת הסיכון לעבריינות אל מול הסיכוי לשיקום התרשם שירות המבחן כי קיים סיכון נמוך להישנות מעורבותו בפלילים ולאור זאת, מציין שירות המבחן, כי אף שהם ערים לחומרת העבירות מהותן למשך זמן ביצוען, בהתחשב בהתרשמותם בקווי אישיותו ותפקודו לאורך השנים, היותו נעדר שעות קודמות והשינויים החיוביים שערך באופן התנהלותו, שהוא נוטל אחריות מלאה על ביצוע העבירות ומגלה מודעות לבעייתיות בהתנהלותו ולרצות לפצות את המתלוננים, המליץ שירות המבחן, לשקול בחיוב, להטיל על הנאשם מאסר בפועל שניתן לרצותו בעבודות שירות לצד מאסר על תנאי משמעותי ופיצויים למתלוננים שלהערכתם, שליחתו למאסר בפועל של ממש, יקטע את התהליכים החיוביים שהוא עורך ומאמציו לשיקום.

בטיעוניה לעונש עתרה המאשימה לדחות את המלצת שירות המבחן, זאת לאור אופי העבירות ומשך הזמן בהן פעל הנאשם במרמה כלפי מי שהכירו תוך ניצול האמון שניתן בו, בן השנים 2011 עד דצמבר 2012, הסכמים הגדולים שקיבל במרמה מהמתלוננים שבאחד המקרים אף זייף הנאשם חוזה-מכר והציג אותו בפני אחד המתלוננים, בכדי לשכנעו שבעסקה אמיתית עסקין.

המאשימה ביקשה לדחות את הטענה לפיה הנזק אינו בגובה כספי המרמה שהתקבלו על ידי הנאשם שלאחר וחלקו הועבר לצדדים שלישיים והשיקים בוטלו על ידי המתלוננים, כשלא הוכח שאותם צדדים שלישיים, זכאים לפרעון השיקים, למעט בעניינו של המתלונן פני גרשון, שלגביו הוגש פסק-הדין בו ביטל בית-המשפט את החיוב, בטענה שהשיקים הוצאו מידי המתלונן, בדרכי רמייה.

כך או כך לטענת המאשימה, גם אם המתלוננים לא ניזוקו במלוא הסכום, הרי שנגרם נזק לאותם צדדים שלישיים שהשיקים הועברו לידיהם. גם את הטענה לפיה הנאשם אוים על-ידי אותם גורמים בשוק האפור וחשש לחייו, ביקשה המאשימה לדחות את הטענה שלא הוכחה, כשלדברי המאשימה, מאמרתו במשטרה, לא עלה כל איום של ממש לפגיעה בחייו או בגופו.

עם זאת, הסכימה המאשימה לראות בכל האישומים כמסכת אחת ולקבוע מתחם ענישה אחד ומשמעותי עבור כל העבירות יחד וביקשו לקבוע כי מתחם הענישה נע בין 3 ל-5 שנות מאסר, בתוך מתחם זה, ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל של 3.5 שנים.

לטענת המאשימה, בתוך מתחם הענישה, יש לזקוף לזכותו של הנאשם בהודאתו, נטילת האחריות ואת העובדה שאין לו הרשעות קודמות.

בטיעוניה ציינה המאשימה שהנאשם לא החזיר ולא פיצה את המתלוננים, אך ראוי כבר לציין, כי לאחר הדיון, הפקיד הנאשם בקופת כינוס-הנכסים סכום של 250,000 ₪, מתוכם יוכלו גם המתלוננים לקבל את חלקם אם וכאשר יגישו בקשה מתאימה לכונס-הנכסים. כך או כך לטענת המאשימה גם השבת הכספים עתה, כשמדובר בעבירות משנת 2012, הינה מאוחרת ולכן יש לתת לה משקל נמוך.

אל מול חומרת העבירות ונסיבות ביצוען, ביקשה המאשימה להעדיף את האינטרס-הציבורי ולדחות בפניהם את משקלם של הנסיבות האישיות.

לתמיכה בטיעוניה לגבי מתחם הענישה הבולם, הגישה המאשימה שני פסקי דין ע"פ 2932/14, שם דחה בית-המשפט הסדר טיעון שנערך בין המערער לבין המאשימה בגין 6 אישומים בגין קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות והטיל על הנאשם עונש של 5 שנות מאסר.

כמו כן הגישו את ע"פ 2143/10, שם הוטלו על המערער 55 חודשי מאסר בפועל, בגין עבירות מרמה ועבירות כנגד הרכוש ב-4 אישומים.

בית המשפט-העליון שנדרש לעונש זה קבע כי מדובר בעונש הולם ולא מצאו שיש להקל בעונשו ולהפחית מתקופת המאסר אף שמדובר היה במערער נעדר הרשעות קודמות, לאחר שביצע את העבירות כעו"ד תוך מעילה חמורה באמונם של לקוחותיו.

עובר לטיעוני ההגנה לעונש - העלתה ההגנה מספר עדי-אופי, בניהם את מעסיקו, נכון להיום, אשר אף התחייב להעביר את הכספים שיגיעו לנאשם עם סיום הפרוייקט, בסוף השנה לקופת הכינוס. מר זגורי הביע את הערכתו על טיב עבודתו של הנאשם וציין כי הוא מנהל את הפרוייקט בצורה אמינה ומקצועית, לשביעות רצונם של הרוכשים.

עוד העידו אשתו של הנאשם וגיסו על אופיו החיובי של הנאשם, על היותו בעל ואב למופת, על הקשיים אליהם נקלעו בעקבות חשיפת הפרשה ומעצרו של הנאשם ועל הסיוע שמעניק הנאשם לבן הצעיר שנפגע בצורה הקשה ביותר מאירוע זה ועל הקושי שיגרם למשפחה ולאיוון אליו הגיעו לאחר חשיפת הפרשה אם יוטל על הנאשם לרצות עונש של מאסר בפועל של ממש.

בנוסף הגישה ההגנה ראיות-לעונש, בהם מכתב מאת מעסיקו מר זגורי, שלמעשה חזר בעדותו על מה שצוין במכתבו,

את צו-הכינוס ומצבו הכספי של הנאשם, תעודת הערכה מאגודת הספורט של המרכז החינוך וספורט של רמת השרון על תרומתו ועזרתו בעונת 2014-2015, לקידום מחלקת הנוער בכדורגל, את ההליכים שהתנהלו בבית-המשפט בין מר פני גרשון לבין האוחזים בשיקים שהוסבו אליהם על ידי הנאשם וכן סיום התקשרות של המתלונן מורן רוט עם חברת האחים אדוניץ לרכישת הנכס שהנאשם ניסה למכור לו במרמה.

בטיעוניו ביקש ב"כ הנאשם לאמת את המלצת שירות-המבחן, להטיל על הנאשם מאסר לריצוי בעבודות שירות או לחילופין לגזור עליו עונש מאסר לתקופה קצרה. כשלדעתו בעבירות מסוג זה מנעד הענישה רחב ונע בין עבודות שירות ומאסר מאחורי סורג ובריח, הכל תלוי בנסיבות וקיומו של עבר-פלילי.

לתמיכה בעתירתו לעונש הגיש ב"כ הנאשם אסופת פסיקה.

עיינתי בכל פסקי הדין שהוגשו ולא מצאתי שיש בהם כדי לתמוך בעמדת ההגנה-לעונש, ככל שהיא נוגעת למתחם הענישה, מדובר בעבירות קלות באופן משמעותי או בעבירות מתחום המיסוי וניירות-הערך, שרמת הענישה שם אין בה כדי ללמד על רמת הענישה ההולמת את מעשיו של הנאשם. בכל הפסיקה מצאתי אמירה אחת שאינה נוגעת למתחם-הענישה אלא לנסיבות שיש לשקול בתוך מתחם הענישה והיא כי יש לתת משקל שונה למי שמבצע עבירות מרמה ופועל מתוך בצע-כסף לבין מי שמבצע את העבירות מתוך מצוקה-כלכלית, מצב היכול להוות שיקול לקולא, למי שפועל מתוך מצוקה אך זאת בגדרי נסיבות אנדיבידואליות להקלה בעונש.

בהתייחסו לנסיבות האישיות של הנאשם, הדגיש ב"כ הנאשם את מאמציו הרבים להפקיד סכום משמעותי לפיצוי כשהמדובר בסכום של כ- 500,000 ₪, מדובר בנאשם בן 54, ללא עבר-פלילי, נשוי ואב ל-3 ילדים, שירת בצה"ל, פתח משרד נדל"ן אותו ניהל בהצלחה 18 שנה ונאלץ לסגור את העסק עם מעצרו.

ביקש לקחת בחשבון את הנסיבות שהובילו את הנאשם לביצוע העבירה כפי שאלו הועלו בתסקיר שירות-המבחן.

עם חשיפת הפרשה היה הנאשם נתון במצב נפשי קשה, ללא כל נכסים, שכיום המשפחה מתגוררת בדירה שכורה בהרצליה, נפתחו נגדו הליכי פשיטת-רגל, עם היקף חובות משמעותי.

עוד ציין לזכותו את הודאתו, קבלת האחריות והחיסכון בזמן שיפוטי משמעותי.

עוד ביקש לקחת בחשבון שבחלק מהמקרים מסר הנאשם שיקים נגדיים שכובדו על ידו כשהוא חשב שהוא יצליח לעמוד בפירעון כל השיקים שנתן אך מרגע מעצרו, הכל התמוטט והוא לא יכל להמשיך ולעמוד בהתחייבויותיו.

על כן ביקש לעשות הבחנה בין גובה סכומי המרמה שקיבל הנאשם לבין הנזק שנגרם בפועל, שלטענתו לא כל הנזק הינו מהוכחת הנזק הקונקרטי מוטל עליו, שלדבריו, יש הבדל בנזקים שנגרמו למתלוננים שהנאשם עמד מולם והציג מצגי-שווא ועל כך הוא נותן את הדין לבין הנזקים שנגרמו מצדדים שלישיים-מרוחקים.

הנאשם, כאמור, עשה ועושה לתקן את הנזקים ולפצות, מדובר בתסקיר חיובי ובכל מקרה גם אם קבע מתחם-ענישה הולם, שונה מזה המוצע על ידו, ביקש לחרוג ממנו לקולא, עפ"י סעי' 40(ד) לחוק העונשין ולהעדיף את שיקומו ושיקום משפחתו.

הנאשם עצמו חזר על הודאתו ועל נטילת האחריות, חזר וסיפר על הנסיבות שהובילו אותו לביצוע העבירות, על מצוקתו לאחר שמעשיו נחשפו ועל מאמציו לפצות את המתלוננים אשר לא בנקל הצליח לקבל מקום עבודה, לאחר שנחשפו מעשיו שרק מר זגורי פתח בפניו את הדלת ומתוך הכספים שהוא עתיד הרוויח בעבודתו זו בדעתו להפקיד ₪ 500,000, כפיצוי.

אין ולא יכולה להיות מחלוקת לגבי הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו, כתוצאה ממעשי הנאשם. מדובר בפגיעה בקניינו של אדם, פגיעה באמון, כשכל אלה נמצאים במדרג הגבוה של החומרה.

גם נסיבות ביצוע העבירה, כפי שפורט לעיל, הינן חמורות, שכאמור ניצל הנאשם את היכרותו ואת יחסי האמון עם המתלוננים על מנת להוציא מהם במרמה סכום כסף כולל של מעל ל-3,000,000 ₪.

מדיניות הענישה, כפי שהיא עולה מהפסיקה שהוגשה כמו גם מע"פ (מחוזי תל-אביב), 57431-11-15, מלמד כי רמת-הענישה הינה של מספר שנות מאסר בפועל, בגין עבירות אלה, בנסיבות דומות למעשיו של הנאשם.

לאור זאת, אני קובעת כי מתחם הענישה ההולם - נע בין 20 ל-36 חודשי מאסר בפועל.

בתוך מתחם הענישה, אני לוקחת בחשבון את העובדות הבאות:

היות הנאשם נעדר הרשעות קודמות, גילו, הודאתו, קבלת האחריות, חסכון הזמן השיפוטי, הפיצוי שכבר הופקד בסך 250,000 ₪ וסכום הפיצוי שיופקד בסך 250,000 ₪ נוספים, מחד גיסא ומאידך גיסא - את הנסיבות המחמירות כפי שאלה צוינו במסגרת גזר-הדין.

בבואי לשקלל את הנסיבות לחומרא ולקולא - אני קובעת כי יש באלה שצוינו לעיל, כדי למקם את עונשו של הנאשם סמוך לרף התחתון של רמת הענישה, ששיקול השיקום נלקח בחשבון על ידי רק כנסיבה בתוך מתחם הענישה, כשלנגד עיני העקרונות של גמול והרתעה הגוברים על שיקול השיקום.

סוף דבר:

בשוקלי את נסיבות המקרה ואת טענות הצדדים - אני מטילה על הנאשם את העונשים כדלקמן:

(1) 22 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בגין חקירה זו.

(2) 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מהעבירות בהן הורשע, במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר.

(3) הנאשם ישלם פיצוי בסך 500,000 ₪, מתוכם הופקד סך של 250,000 ₪ בקופת-הכינוס והיתרה בסך 250,000 ₪ תופקד בקופת-הכינוס עד לא יאוחר מה- 31.12.16.

לא יופקד הסכום במועד תישא הפרשי הצמדה וריבית כדין מהיום ועד ליום התשלום המלא בפועל.

(4) בהתחשב במצבו-הכלכלי של הנאשם ובסכום הפיצוי שהוטל עליו אמנע מהטלת קנס.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום ד' תמוז תשע"ו, 10/07/2016 במעמד הנוכחים.

הדסה נאור , שופטת

החלטה

לאחר מתן גזר-הדין ביקש ב"כ הנאשם לעכב את ביצוע עונש המאסר בפועל עד לחודש דצמבר, על מנת לאפשר לנאשם להשלים את הפרויקט ולהפקיד את יתרת סכום הפיצוי, כפי שהתחייב וכפי שחוייב בסופו של יום במסגרת גזר-הדין.

המאשימה מתנגדת לבקשה, לאור תקופת המאסר שהוטלה על הנאשם, שאינה עומדת בקריטריונים שנקבעו בפסיקה לעיכוב ביצוע.

באופן עקרוני, צודקת המאשימה בעמדתה, שכן עם מתן גזר-הדין ראוי להתחיל בביצוע המאסר.

עם זאת דומני, כי מדובר בנסיבות חריגות וכך גם יש גם לנהוג בתיק זה בבקשה לעיכוב ביצוע.

מעסיקו של הנאשם, מר זגורי, התחייב בעדותו לפני, להעביר את סכום הפיצוי לקופת-הכינוס לאחר שהנאשם יסיים את הפרויקט וזה עתיד לקרות לקראת סוף שנה זו.

דומני שהאינטרס-הציבורי יצא נשכר מכך שהנאשם יוכל לפצות את המתלוננים ו/או הנפגעים כתוצאה ממעשיו, לאור הנכונות שהביע, ראוי לאפשר לו לעשות זאת.

נוכח האמור לעיל, אני מעכבת את ריצוי עונש המאסר בפועל עד תאריך 01.01.17, בתנאים כדלקמן:

- (1) תנאי השחרור שנקבעו בהחלטה בתיק מ"י 14969-02-13 ובמ"ת 12116-03-13 יעמדו בעינם.
- (2) ככל שהערבות הבנקאית אינה חלה על התנאי של התייצבות לריצוי-עונש ימציא הנאשם ערבות בנקאית חדשה ע"ס 50,000 ₪ לאבטחת התייצבותו לריצוי עונש המאסר.
כנ"ל לגבי ערבות עצמית וערבות צד ג', ככל שאינה חלה על תנאי ההתייצבות יומצאו ערבויות חדשות, בתנאים שניתנו בהחלטה בתיק מ"י.
- (3) מוצא בזה צו עיכוב יציאה מהארץ.
- (4) רשמתי לפני את הצהרת הנאשם לפיה דרכונו מופקד בידי המשטרה, ביחידת הונאה תל-אביב והוא יישאר מופקד שם עד לסיום ריצוי עונש המאסר של הנאשם.
יפקדו הערבויות - ישוחרר הנאשם ויתייצב בתאריך 01.01.17 לתחילת ריצוי עונש המאסר בפועל, לאחר שיעבור הליכי מיון, טרם המאסר.

ניתנה והודעה היום ד' תמוז תשע"ו, 10/07/2016 במעמד הנוכחים.

הדסה נאור , שופטת